

Hôm nay, có chút thì giờ rảnh rang, tôi quyết tâm làm một chuyện trọng đại là dọn dẹp căn phòng cưới chúng tôi. Nó không riêng chỉ cho tôi mà riêng một sách vở báo không thôi, trông cũng đã muộn một xu một rưỡi. Tôi kính đã kết cồng. Kề lờn, kề nhè cũng hết chớ xấp. Thôi đành xấp cồng vào hộp, để chớ này, nhét chớ kia cho nó khuất mắt đi coi. Đã thế chớ nào có sách bán Sale mà mình nghĩ là cũng mua cho bằng được. Vào tiệm sách M, sách Việt Nam thấy cuốn nào nghĩ là đọc mần. Sách Việt Nam tôi mua khi mới đi sơ, hai ba chục đô, mà đô Mỹ đang hoảng chớ đâu có phải đô Hoa Kỳ ở Sài Gòn với Hà Nội. Tôi cứ mua cho riêng sách Việt Nam không có nhu cầu khách hàng để tiêu thụ cho nên phải nâng giá lên cao cao một chút cho bỏ công in ấn, phát hành này nọ, nhưng bởi cái giá thế nào cao nhè vậy cho nên vô số sách có cả hời... ngời chớ hay nếm ngó trong tủ kính, trên kệ bán sách tiệm tôi, tiệm nhè hoài hoài. Vậy mà với tôi, cái tuổi "Thật thà p c lai hi", kệ ra cũng đã thu c lo i h i h i g n đ t xa tr i r i cho nên mua với c mua, kệ o mai một... may m n đ c lên Thiên Đàng, liệu có tìm ra tiệm sách để mà mua hay không. Cái v này giờ ng y nh đàn bà con gái ở M thấy qu n áo bán Sale là lẫn dờ mua cho bằng được, dù riêng gì n này thế nào hay ăn m c r t đ n s , giờ n d , ti t ki m, keo ki t v i v óc d s , "đ đ c quý giá" c phải ra h t tr n. Mà h mua t ng bao, t ng b ch, mua ch t b , ch có phải giờ n ch i đâu. Nếu ch ng bao giờ hay ít khi m c đ n thì bí quá, sáng Th B y, dấn giờ y quanh quanh trong vùng là... Garage Sale với Yard Sale r i b y ra tr c nhà xe, bãi c mà bán đ , bán tháo đi cũng có ch t... anh Tây đen nào đâu. Thế đi Internet này mà tôi với c thích ch i sách y nh cái h i tr c năm 1975 với y. H i mùa xuân cái năm không quên đó, ngoài n i đầu một n c nh bao nhiêu ng i, tôi còn b m t h t tr n c cái "Th Vi n Gia Đình" nho nh , h n 500 cuốn sách đáng giá, đã đóng d u, đánh s đàn hoàng t cuốn sách s 1 là b sách g m 2 cuốn Kim Vân Kiều do C Nguyễn Văn Vĩnh d ch và chú thích bằng Pháp Ngữ, mua t i Nhà sách... (già c , quên m t tên r i) ở Đ i L Paul Bert thành phố Nam Định h i năm 1953.

Do cái v d n d p nhà c đó mà lúc này tôi mới có d p đ c thấy một chuyện hay hay, kèm theo nhu cầu hình nh, trên t báo M The San Diego Union Tribune, đã cũ mèm vì nó đ c cho ra đ i t ngày 10 tháng 4 - 2000 l n. Đ c xong, ng m nghĩ m t tí, tôi t nh ... Ai c m mình viết thành m t câu chuyện, và g i cho Báo c a phe ta nh . Ch c n thêm vô chút gia v : xì d u, hành, tiêu, t i, t... n ã là ngon s m t ! B i l đó cho nên m i có câu chuyện "Một Đám C i M" nh thế này: Cách đây h n 30 năm, Gail và Lee Phipps ở vùng Nam California chúng mình, t ch c đám c i ngay trên t ng l u th 9 đang xây d dang cho m t khách s n thu c vào lo i... 4,5,6,7 sao chi đó. Đám c i mà t ch c ngay trên m t khu v c đang xây d ng, ng n ngang s t, thép, si măng, g ch đá này n , mà l i t trên cao l ng gió, công nhân đang làm vi c hùng h c nh điên thì nh t đ nh là ch có M m i dám ch i đám c i ki u này... Ch c là h yêu nhau l m vì có yêu nhau thì m i nh Ông bà chúng ta hay nói "Yêu nhau m i vi c ch ng n , dù trăm ch l ch cũng kê cho bằng". A, mà văn hào Shakespeare đã ch ng có l n nói r ng "The course of true love never did run smooth - B c đ ng cu tình yêu chân th t không bao giờ b ng ph ng c ". Vậy thì, trong hôn nhân, tình yêu thế nào chân th t là đi u quan trọng, c t y u, đ mà ăn đ i i ki p v i nhau. Còn cái chuyện c hành đám c i, hôn l i đâu, n i nào, nh t là vì tình th b t bu c, ch là v n đ ph thu c.

Một làn gió từ ngoài Vịnh San Diego thổi vào, làm một tung chiêng khăn voan che một cô dâu trong buổi lễ cưới trọng tình theo đúng nghi thức thời đại. May mà cô dâu không quên nhìn hết hàng, một bình tĩnh trước bao nhiêu con mắt đang chăm chú nhìn vào mình vì cô đang khoác tay chú rể, một nhân viên ngành xây dựng, to con, đẹp trai, khỏe mạnh, trong buổi lễ cưới Tuxedo đúng một thời trang: quần đen, áo trắng, nơ đen, nhún nhảy trên đầu là cái mũ nhùa mà người trẻ con ... giai cấp công nhân xây dựng nhà ta. Đôi bên trẻ, sắp chính thức thời trẻ nên vui chơi, đi đi đến đến hành hôn lễ, trong tiếng nhạc vui tươi của mấy cây Guitars đi đến do một ban nhạc tài tử góp vui. Đi ngay bên cạnh, đứng trước, phía sau là thân nhân, bên bè bạn hai họ. Còn chung quanh, xa xa là những công nhân đang làm việc, những cũng tạm dừng tay để nhìn và chụp ảnh mới, để chia sẻ niềm vui, hạnh phúc với hai tâm hồn bắt đầu kết lại thành một, dù là với hai thân xác khác nhau.

Lễ cưới được cử hành theo nghi thức tôn giáo, do một vị Mục Sư đảm nhiệm. Vị Mục Sư thông cảm cho đôi bên trẻ này, trong hoàn cảnh đặc biệt, chú rể không thể nghỉ việc dù là chỉ 1 ngày vì công trình xây dựng đang vào giai đoạn thiên hạ kêu gọi... khốn khổ nghèo khổ. Vì thế hôn lễ mới được cử hành trong một khung cảnh hoàn toàn không gì đáng ngại, và có lẽ chỉ có một điều này mới có thể thấy. Vì ở trên cao, gió thổi cho nên xếp tài liệu, giấy tờ trong tay vị Mục Sư, dùng trong việc cử hành hôn lễ (không được đóng kẹp lại với nhau) bắt thành hình ảnh một gió thổi một tờ, bay tung lên cao, lơ lửng trên không trung...

Mọi việc rồi cũng kết thúc trong vui mừng, tất cả trong buổi không khí tràn đầy yêu thương. Khi đôi bên trẻ được long trọng công bố chính thức trẻ nên vui chơi thì nhóm phóng viên quay phim, nhiếp ảnh của một số cơ quan báo chí, truyền hình cũng nhận rằng làm việc trong khi những công nhân khác đang tạm ngừng tay làm việc để theo dõi đám cưới đặc biệt này, cũng reo hò vang dội và tung những chiếc mũ nhùa mà người trẻ con giành công nhân xây dựng lên trên những để chia sẻ niềm vui niềm hạnh phúc của chụp ảnh mới cũng như những người chung quanh.

Mọi nghi thức long trọng đã xong xuôi, đoàn người tham dự đám cưới khá là đông, có lẽ là vì một lý do này, kéo nhau xuống tầng dưới cùng để đi tiệc cưới, tiệc kêu là "Wedding Party" đó. Thôi thì vui vẻ quá chơi. A, khi xuống tầng dưới, người ta thấy có một vị Lão Ông đã chết sống ở đó. Thì ra đó là Ông Nội của chú rể, vì đã cao tuổi, lại nghe nói phải lên thăm thăm người cháu, còn đang xây dựng dở dang, vượt lên xếp đặt từng tùm lum, mới có thể tham dự cái "Wedding Ceremony" thì vị này ngán quá. Vị này xin được... miễn lễ, để vị này chỉ một mình đi thăm dưới cùng một cách cô đơn như thế này. Cô đơn từ lâu, quen quá rồi, con cháu, hàng xóm có "ke" làm chi.

Chú rể, trước đây đã đến học đám cưới trong khung cảnh rất chi là thảm nhung bên cạnh Hồ Tahoe, nhưng khi ý định được nêu ra thì được giới thiệu có thể quyên trong công trình xây dựng trường học vì công việc xây dựng đang trong đà tiến hành khẩn trương để sớm hoàn thành, mà chú rể lại thu xếp vào loại nhân viên không thể vắng mặt được.

Thế là đám cưới được thay đổi kế hoạch, thay vì tổ chức ở bãi hồ thảm nhung, với cảnh thiên nhiên tuyệt vời, lại được mở ngay ở trên tầng lầu thứ chín của một khách sạn 4,5,6,7... sao, đang xây dựng, ngợp ngang đường phố đông đúc, máy móc, vất vả, từ từ, từ từ trên đường...

Trông trên trang báo, tôi thấy một hình chụp cặp vợ chồng Gail và Lee Phipps, từng cưới nhau trong khung cảnh chung quanh giếng nước ai trên cõi đời này, chắc chắn là một đám cưới đẹp... đáng chú ý nhất là đám cưới này, hơn 30 năm sau, sẽ rất êm đềm hạnh phúc, trong ngôi nhà khang trang đẹp đẽ. Họ đã có 2 người con trai: Steven 27 tuổi và Patrick 20 tuổi, cùng 2 cháu nội, một trai và một gái.

Lúc này, chú rể Lee Phipps đã ngoài 50 tuổi, không còn làm việc trong ngành xây dựng nữa, khó khăn vất vả nữa, nhưng làm công việc thoải mái hơn với một job khác. Còn cô dâu Gail Phipps nay cũng đã 48 tuổi. Bà có một công việc thích hợp với mình: phục vụ việc ăn uống của các sinh viên trường Trung học Mt. Miguel.

Lúc này, tức là 30 năm sau, chú rể Lee Phipps, mái tóc đã điểm màu muối tiêu, nhưng vẫn còn khỏe mạnh và đầy ắp niềm vui tươi với niềm hạnh phúc gia đình, bên cạnh nàng tiên Gail Phipps. Chồng vợ mà lúc này, 30 năm sau ngày cưới trên tầng lầu thứ 9 của cái khách sạn đang xây dựng, ngợp ngang, từ từ, từ từ, chàng Lee Phipps vẫn còn tính tình chu đáo làm cho Bà Xã ngạc nhiên một cái cách bất ngờ cách tổ chức một buổi tiệc kỷ niệm 30 năm kết hôn chính trên tầng lầu thứ 9 của cái khách sạn xây dựng hồi xưa, bây giờ đã mang tên Holiday Inn. Bây giờ thì cái khách sạn đó có tới 14 tầng, và tầng lầu thứ 9 này họ đã làm đám cưới, lại là một tầng được biệt lập, có sân thượng với mái che. Nếu tổ chức một cái Reception ở đây với cái ý nghĩa Kỷ niệm 30 năm kết hôn thì thật là tuyệt vời và đúng là một món quà vô giá để chú rể ngày nào mặc Tuxedo, đeo đai nơ nhả ra trước công nhân xây dựng, tặng cho cô dâu một chiếc nhẫn cưới đúng một, nhưng đang đi thì gió trên tầng lầu 9, xây dựng dở dang, làm bay tung chiếc khăn voan che mặt, khiến cho cô, nếu không đang cầm tay, nắm chặt lấy chú rể to con, đẹp trai, khỏe mạnh Lee Phipps, thì có lẽ cô đã hét hoảng, la làng, sợ hãi gió tinh nghịch, quái ác lấy một lúc luôn cuốn cô chiếc khăn che mặt thì còn chi là... cái duyên dáng, xinh đẹp của một cô gái 18 tuổi bắt đầu bước chân vào ngưỡng cửa hôn nhân gia đình, niềm hạnh phúc, vui tươi nhưng cũng nhiều khó khăn, vất vả, phức tạp, nhất là cái xã hội Mỹ này. Ai cũng biết xã hội Mỹ có nhiều tự do, đời sống vật chất đầy đủ, sung sướng nhất thế giới, nhưng riêng về khía cạnh hôn nhân gia đình thì, theo luật bù trừ (Law of compensation), nó lại là môi trường trong đó hạnh phúc của hôn nhân gia đình rất dễ dàng tan vỡ, có khi chỉ vì những nguyên nhân hay lý do vô vàn vô số, không đầu vào đâu

c. Đó là chuyện a kể đến chuyện tan vỡ hạnh phúc gia đình vì thiêu lòng chung thủy của người này hay người kia, hoặc có khi cuộc đời hai vợ chồng, ông ăn cơm, bà ăn nem liên tục suốt tuần, mà khi vợ nhà vẫn có thể đóng kịch vui vẻ, êm đềm, mùi thơm của nhau hòa trộn trên màn bọc lò nướng nướng. Đến khi tài đóng kịch hết sách, hết vở rồi thì... thôi đành ra toà ký giấy: anh đi đi người anh, em đi đi người em, không phải chờ 1 tuần mà có khi 3,4,5,6,7,8 tuần như cô đào chiếu bóng Elizabeth Tái-lò vang tiếng người mới thổi vào những tháng năm 50 và 60... cho anh chồng tháng 8 giờ nghỉ, trở về nghỉ cũ, lái xe taxi, làm nghề 24 giờ M 1 giờ, sau vài ba năm, ngày đêm phải về Bê hộ t mình, vừa là làm chồng, vừa là làm bodyguard. Có đi đâu đáng khen Bà này là ngoài việc đẹp lòng người, tài đóng phim mùi thơm ra, Bê còn có lòng tốt cái chết: theo giao kèo hôn nhân, khi hết sài, không phải về ngon lành nữa, Bê sẽ cho anh chồng tháng 8 này giờ nghỉ khi làm chồng Bê, trở về nghỉ cũ lái xe taxi cho ngành xây dựng, những Bê sẽ tiếp tục cho 1 triệu đô để về làm vợ trong thời gian đi kiếm tiền mới, khi nào lo chuyện lang thang homeless. Vậy mà khi Bê cho anh chồng tháng 8 này giờ nghỉ, Bê cho luôn 3, 4 triệu để người chi đó vì Bê thấy tình anh ta đã phải về Bê hộ t mình, bất kể ngày đêm, phải mặc đồ... phải kêu bằng siêu việt, dân đường phố kêu bằng... Mác-xi-mum ăng-ten vậy. Còn bên phía đàn ông, thì nói đầu xa, từ Ông xã nhà nước Hoa Kỳ trở xuống cho đến các chính trị gia, các nhân vật tai to mắt lớn trong chính quyền, Viên nhà trên, Viên nhà dưới, trong xã hội giàu sang, quyền thế, có vô số người đàn ông hạnh phúc đám cưới người bình bình cho thấy họ là người đàn ông M không bao giờ lãng nhãng, lo to, vợ vẫn vui vẻ đàn bà, con gái không phải là vợ mình. Ai không có vậy đó, giờ tay đến thì coi đó là bao nhiêu người!

Ba mươi năm hạnh phúc, chung thủy, dẫu cho cuộc sống thăng trầm, dâu bể, qua thời đại đôi vợ chồng Gail và Lee Phipps đáng để quý trọng và đáng làm gương cho người khác đang sống trong một xã hội Tự Do, khoa học, văn minh với chất lượng tinh thần này, những người mới là những tâm, luân lý, đạo đức... thì theo luật bù trừ, lợi rồi thì thiệt, thiệt rồi thì lợi. Nếu không như vậy thì cái xã hội này nó đã hoàn toàn và thực sự là Thiên Đàng một rồi, ai còn phải mất công, bỏ công con đường này, phải nghĩ cách khác để có được mong, cầu nguyện và làm việc để đạt được một Thiên Đàng mà người ta thấy trong sách vở, trong Đức Tin tôn giáo hay cả trong những lý thuyết không tưởng (Utopian theories) nữa.

Mong rằng xã hội chúng ta đang sống, ngày càng có thêm thật nhiều những người yêu nhau và sống với nhau chung thủy, thật đẹp không hơn thì ít nhất cũng đẹp như cặp vợ chồng Gail Phipps và Lee Phipps trong ngày kỷ niệm 30 năm chung sống, với những yêu thương, hạnh phúc, cho chính họ cũng như con cháu của họ sau này.